

[Niels Frederiksen.]

vedrørende hele vor finansielle Stilling — vedrørende Enkeltheder, som er kritiseret, vil der blive svaret af den højtærede Finansminister —, at efter 4 Aars Krisesituation staa vort Land økonomisk saaledes, at vor Statsgæld ikke er steget, selv om sociale Udgifter, Hjælp til de nødstedte, er givet i et Omfang, som der næppe findes Sidestykke til i andre Lande.

Jeg maa dernæst maaske have Lov til at anføre, at ogsaa Udlændinges Bedømmelse af Tilstande og Forhold i vort Land ikke er af en saadan Art, at de giver Formodning om, at vi her i Danmark lever i et misregeret Land. Hvis man tager alle Forholdene i Betragtning, som de er ude i Verden, og som de derudefra paavirker Tilstandene herhjemme, tror jeg, man har Lov at pege paa den Kendsgerning, at vort Land er regeret i Krisens Aar paa en saadan Maade, at man ikke med Føje kan bedømme det, der er sket, paa den Maade, Kritikerne og Oppositionspartierne gør. Ganske vist har jeg set, hvorledes man i Oppositionspresen kommenterer disse Udtalelser fra Udlændinge om vore Forhold herhjemme; jeg saa, at Redaktøren af et førende Venstreblad kommenterede dem paa den Maade, at i Byerne, i Industrien, Skibsfarten, Arbejderbefolkningen, Lønklasserne, var Tilstanden paradisk, men der manglede en Samfundsklasse blandt dem, der havde disse paradiske Tilstande, og det var den danske Bonde. Jeg skal senere gøre nogle Bemærkninger om, hvordan man gennem den Politik, der er ført, ogsaa over for denne Stand i vort Folk har anstrengt sig for at afbøde Savn, Ulykker og økonomisk Sammenbrud.

Den Linie, Regeringspartierne, Fler-tallet i dette høje Ting, støttet af den siddende Regering, har søgt at følge, er denne: Man har prøvet paa under de politiske Arbejdsvilkaar, der hersker, at gennemføre Foranstaltninger, der tog Sigte paa gennem en Handelspolitik udadtil paa bedst mulig Maade at skabe Afsætningsmuligheder for vore Eksportvarer under de vanskelige Vilkaar, hvorunder Afsætningen foregaar. Man har endvidere søgt at føre en Pengepolitik af en saadan Beskaffenhed, at Borgerne i Landet kunde stole paa den, disponere derefter, ligesom man ved sine Dispositioner ogsaa har taget Hensyn til Forholdet Borgerne imellem, Lønklasserne, Arbejdsgiverne, Formueejerne og Skyldnerne imellem. Man har ogsaa søgt gennem den Politik, der er ført i den Vinter, der nu er forbi, at raade Bod paa de urimelige pris-

mæssige Tilstande, der opstaa inden for vort Lands Grænser paa Grund af vore vanskelige handelspolitiske Forhold over for Omverdenen. Man har søgt at gennemføre Foranstaltninger, der kunde afbøde meningsløs Prisdannelse mellem Erhvervene indbyrdes. Man har søgt politisk Bistand og Hjælp hertil hos Oppositionspartierne, og Regeringen har baade under de Forhandlinger, der er ført udadtil angaaende vore Afsætningsforhold, og indadtil med Hensyn til Administrationen af de paagældende Foranstaltninger, søgt Bistand og Hjælp hos de Organisationer, der havde Betingelsen for at kunne yde en saadan Bistand. Regeringen har sidste Vinter — som før — bestræbt sig for at gennemføre en Skattepolitik, hvorved man lagde Byrden, Skatteudskrivningen, Bidraget til at holde hele Samfundet oppe paa de Skuldre, som under de nuværende Tilstande har Evnen til at bære den, idet man har taget Hensyn til, at de store Indtægter paa mange Maader under Prisfaldet og de ekstraordinære Erhvervstilstande har faaet øget Værdi, medens andre Samfundsklasser og Borgere er blevet ringere stillet, og de, som saaledes er blevet bedre stillet, bør bære deres Part, da de mere end nogen anden er interesseret i, at vort Samfund kan staa Krisesituationen igennem uden Sammenbrud og Ødelæggelse.

Regeringen har — klogt, mener jeg — søgt Støtte til denne Politik hos Erhvervene, søgt Raad, Vejledning og Bistand hos dem under de ekstraordinære Foranstaltningers Gennemførelse og under de Forhandlinger af meget vanskelig indgaaende Art, som Tiden har nødvendiggjort udadtil. Jeg erkender, at Støtte er blevet givet fra Erhvervenes ledende Mænd, men den er ikke ydet ud fra en ensartet Linie. Enhver, der kender Forholdene og Tilstandene i Øjeblikket, maa indrømme, at Interesserne inden for Erhvervslivet er modstridende, ja, tit af en saadan Art, at Erhvervene i Stedet for at samvirke bekæmper hinanden. Regeringen har da været nødsaget til under dette Arbejde at tage skønsomt Hensyn til de Raad og den Bistand, der fra Erhvervenes Side blev givet. Mangfoldige er de Tilfælde, hvor Erhvervenes Repræsentanter ud fra hver deres specielle Interesse har stillet deres Krav, modarbejdende hinanden og til Skade for Helheden.

Regeringen har ogsaa under den sidste Vinters Forhandling søgt Bistand hos Oppositionspartierne. Under de politiske Magtforhold, vi i Øjeblikket har, maa enhver vide, at den siddende Regering ikke er i Stand til at gennemføre Love, medmindre